

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-бй год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходить по 2 печат аркушѣ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца. Редакція и Администрація подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженне. Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣ одной строчки печатной, въ рубр. „Надоблате“ по 20 кр. а. в. Рекламы и неопечатаній вѣлній бѣ порта. Предплату и инсераты принимають: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Biemergasse 13; Heinrich Schalek, Wollzeile 12; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; Moritz Stern, Wollzeile 22; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Гамбургѣ Valentin & Co., Köpingsstrasse 36. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ и почтовой уряды.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 въ цѣлый рокъ . . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
 на пѣть року . . . 6 зр. на пѣть року . . . 6 рубл.
 на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“:
 на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
 на пѣть року . . . 8 зр. на пѣть року . . . 8 рубл.
 на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл.
 на самѣ додатоку: на самѣ додатоку:
 на цѣлый рокъ . . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
 на пѣть року . . . 2-50 зр. на пѣть року . . . 2-50 р.
 Для Закарпатя, окрѣмъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 15 зр.
 на пѣть року . . . 7-50 зр.
 на четверть року . . . 3-75 зр.
 съ дод. „Библиотеки“: на самѣ додатоку:
 на цѣлый рокъ . . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . . 6 зр.
 Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Еще въ справѣ выборовъ.

Попередъ всего мусимо заявити нашимъ читателямъ, що мы вѣсѣмъгда стоимъ и стоимо ва засадою — на скѣлько лишь можна, держати въ тайнѣ всякія такія деббаты, ухвалы и дѣланыя комитету выборочого, котры або свѣдчилибы о якыхъ хвилевыхъ непорозумѣняхъ середъ членѣвъ комитету, — въ что очевидно ворогъ тѣмъ користати може, пѣдъдужуючи ще болѣше однихъ противъ другихъ, — або котры черевъ передчасне выкрытыя шкодлибы намѣреной акціи. За часъ дотеперѣшнихъ ватодѣвъ около вложена спѣльного комитету выборочого мы були змушені кѣлька разѣвъ забирати голосоу, а кождымъ разомъ тѣмъ для того, чтобы коли не простувати, то бодай пояснати тенденціи донесены во Львова до „Neue fr. Presse“, въ-ѣтки вновь черпали „Gazeta Narodowa“, „Czas“ и другія ворожія рускою дѣлу польскія газеты. „Neue fr. Presse“ внала напередъ донести о намѣреняхъ и интенціяхъ „Рады Рускои“ и поодинокихъ членѣвъ т. зв. партіи „старои“, напередъ вже ѣтгадувала, що мала тая сторона рѣшити, а коли що рѣшила, то друга сторона доѣдывалась о тѣмъ найперше въ „Neue fr. Presse“.

Нынѣ вновь мы змушені забрати голосоу до поводу статьи въ ч. 211 „Н. Пролома“, де обширно и подрѣбно розкавані недорозумѣния, деббаты и ухвалы въ спѣльномъ комитетѣ, — обширно и подрѣбно, але невѣрно. Автора статьи „Розоблаченіе“ завела память всюды тамъ, де партія „молодыхъ“, маючи на оцѣ вгальне добро народне а не партійне, ставила такія вѣсеня, котры въ одній стороны могли-бы будь-що-будь крѣпко звязати обѣ стороны до спѣльной акціи, цѣлому комитетови надати якъ наибѣольшой поваги та найшаршого впливу въ цѣломъ краю, а въ другой стороны учинити той комитетъ импонуемымъ супротивъ Поляковъ и правительства. Але мы не гадаемо вже нынѣ пойти дорогою „Н. Пролома“ и такъ само обширно и подрѣбно розкаувати хѣдъ дѣббаты и причины недорозумѣнн въ комитетѣ, — мы вдерживаемъ ще съ тымъ, бо бажимо и маемо вадѣти, що будь-что будь „Руска Рада“ не скаче брати на себе отвѣчалность за евентуальну неудачу выборовъ и, поки часъ, постарався залагодити дѣло въ тѣмъ дусѣ, якъ узвалывъ вѣбрь послѣвъ и мужѣвъ довѣрія д. 29 л. сѣчня, т. е. чтобы переведеннемъ выборовъ завнявся, такъ само якъ выборами до сейму,

спѣльный комитетъ въ обохъ рускихъ партій. Дячото вѣбрь послѣвъ и мужѣвъ довѣрія поручивъ дѣло выборовъ не „Руской Радѣ“, але спѣльному комитетови, не оскорбляючи при тѣмъ чести и того нашего политичного товариства; дячото и цѣлый край бажавъ спѣльному комитету, — на се мы не хоцемо давати прямою ѣтповѣди, але вкажемо тѣмъ на то, что: 1) була прецѣ якась розумна причина, за-дяч котрой „Руска Рада“ передъ выборами до сейму охотно передала дѣло выборовъ спѣльному комитетови, а 2) прогивники наші мусятъ-же мати въ тѣмъ якусь — певно не въ прихильности для Руси — причину, що такъ радуются кождымъ проявомъ, якій лишь може свѣдчити о тѣмъ, що вѣдне, рѣвноправне дѣланье обохъ партій нашихъ въ спѣльномъ комитетѣ може розвѣстися, а що „Руска Рада“ буде переводити выборы подѣ своєю егидою.

Нынѣ мы хоцемо тѣлько спростувати кѣлька найважнѣйшихъ невѣрно представленныхъ фактѣвъ въ статьи „Нового Пролома“. И такъ:

1) „Молодымъ“ не ходило о выборахъ председателя въ свои стороны (одинъ въ ихъ стороны вгадавъ лишь мимоходомъ, що для заманифестованія рѣвноправности обохъ сторонъ передъ краемъ, симъ разомъ выпадало-бы выборы председателя въ ихъ стороны), они домагались лишь того, чтобы председателемъ комитету мѣгъ бути якій инший мужъ, а не председатель „Рускои Рады“, бо коли-бъ председатель „Рускои Рады“ бувъ и председателемъ комитету, можливе було-бы непорозумѣнне рѣвноправности спѣльного комитету межи самими Русинами, а всѣ прогивники Руси все мали-бы повѣръ толкувати о сякій-такій „капитуляціи“ и тымъ чинномъ впливати шкодливо на слабодушнѣйшихъ Русинѣвъ по провинціи. „Молодї“ годилися на вгально поважану особу крѣмъ Шведвицкого, тѣлько просили его на часъ до скѣнченія выборовъ передати председательство „Рускои Рады“ кому другому. О Шведвицкій признавъ бувъ рацію мотивама „молодыхъ“, бо вложивъ бувъ уже председательство „Рускои Рады“, чтобы бути председателемъ комитету, але — сталося инакше.

2) Коли п. Романчукъ поставивъ въ комитетѣ вѣсенье, чтобы комитетъ скрѣпився поважнѣйшими членами, то выразно заявивъ, що се мае дотыкати обохъ сторонъ. Внесенье тов повитали обѣ стороны вельми радо, анѣ одинъ голосоу оппозиціи не подѣлся; кож-

дый казавъ: „я радо уступлю свое мѣсце поважнѣйшому чоловікови“. И якъ-разъ коли выбрана всѣми депутація запросила до комитету о. Малиновского, дрѣ Добрянскій, а за нимъ и ще кѣлькохъ почувлися оскорбленными (!) и выступили въ комитету. Ѣтъ того часу мимо великихъ усилій въ стороны „молодыхъ“ годѣ було черевъ цѣлый мѣсяцъ скликаати комитетъ, и п. Романчукъ почувся до обовязку вѣзвати на вѣбрь до Львова послѣвъ и мужѣвъ довѣрія въ обохъ сторонъ. Рѣшенье того збору вѣдоме. Коли-бъ „Рада Руска“ не была безъ причины и безъ потребности станула въ дорожѣ переведеню ухвалы збору послѣвъ, — то нынѣ же спѣльный комитетъ бувъ-бы при горячій работѣ.

2) Въ предложено комитету въ пяти, щѣбы „Руска Рада“ припоручила до центрального комитету 16 членѣвъ въ партіи „старшихъ“, а въ тыхъ 8 выбрала бы другая сторона, — не могло бути вѣного оскорбляющого, бо такъ само въ партіи „молодыхъ“ могла другая сторона въ помѣжъ 16 выбрати 8. На таке предложенье въ комитетѣ пяти вгодились не лишь пп. Романчукъ и дрѣ Ал. Огоновскій, але и о. Малиновскій, дрѣ Шараневичъ и п. Богданъ Дѣвцикій. Тутъ ишло о то, чтобы комитетъ складався въ людей съ взаимнымъ довѣремъ и чтобы всякій можливій личній антипатія не перешкаждала вгальному дѣлу. Ба, що болѣше. Комитетъ пяти выразно поручивъ о. Малиновскому заявити „Руской Радѣ“, що коли бѣ выборъ 8-охъ въ 16-ти мавъ бути вѣ врозумѣлый и будити якусь неохоту, то нехай каждая сторона предкладае лишь по 8 своихъ членѣвъ. Якъ бажимо, о якій небудь оскорбѣ „Рускои Рады“ и мовы бути не могло.

Наконецъ мусимо поднести, що на скѣлько дається осудити въ писемъ, якій получае наша редакція въ всякихъ сторонъ въ дѣлѣ акціи выборочой, — вся провинція дуже ѣдѣрена тымъ, що дѣло спѣльного комитету по рѣшеню збору послѣвъ, котры суть правовитое репрезентацию цѣлого галицко-русского народу, мало-бы бути въ зарѣдѣ убите неспѣдываюу и неоправданою интервенцію „Рады Рускои“ — и ѣткликъся до патриотизму львовскихъ Русинѣвъ, чтобы мали на оцѣ не партіи, а цѣлу Русь, вгальнѣ народа, — и таки ще вьорганизували въ спѣльный комитетъ для переведеня выборовъ до рады державной!

Методіевскій комитетъ.

Повный комитетъ Методіевскій засѣдавъ 14 л. лютого подѣ проводомъ Преосв. епископа Сильвестра. Предметомъ дискусіи було спривозданье секціи литературной, котра въ важныхъ причинъ ѣтступила на теперъ ѣтъ выдвигнута болѣшой науковою розправою о житю и дѣланию первыхъ апостѣловъ славянскихъ, а ограничилася на выданю популярной житѣписи и иконокъ обохъ Святыхъ. Ѣттакъ принято до вѣдомости письмо въ комитету Велеградского, въ котромъ подана есть програма торжествъ, якій ѣтбудутся тамъ-же на дняхъ 5 липня, 15 сеприя и 13 жовтня, кождыя разѣ черевъ ѣсьмъ днѣвъ по собѣ. Въ писемъ сего дѣвалася мы, що въ липню ѣтъ 5 до 12 дня ѣтбудется головный вѣвѣдъ Славянѣ-католикѣвъ австрійскихъ. Мѣсцевый комитетъ старався усиленно, чтобы своимъ гостямъ подати всякій выгоды и улещена. Жѣлѣвнїй дороги державнїй прирекли опустѣ 45—60% при картахъ переѣздныхъ. Рѣвно-жѣ принято до вѣдомости ѣтгову комитету польского, пѣдписану епископомъ Моравскимъ въ дна 6 лютого и запрошене ординариату Оломуецкого до обохъ нашихъ ординариѣтовъ. Въ Велеградѣ стане небавомъ выхѣдити часописъ „Jubiläum sw. Methodějské“, въ котрой будутъ помѣщатися вѣсти о всѣхъ приготвленяхъ до торжества. На вѣсенье пр. Вахнянина рѣшено выслати письмо, запрошующій всѣхъ болѣшихъ посѣдательѣвъ Русинѣвъ якъ и мѣщанъ и братства церковнѣ до спѣльной поѣздки въ Велеградъ на дни 13 л. сеприя. Сей речинечъ буде всѣхъ найдѣгоднѣйшїй, бо припадае на часъ феерійный. При сѣмъ мусимо спростувати ложне донесенье „N. fr. Pr.“, будѣто-бы партія „молодыхъ“ („Junggruthenen“) ставила коли-небудъ вѣсенье, чтобы Русины спѣльно съ Поляками ѣхали до Велеграду. Звѣстный львовскій корреспондентъ давъ-ся, просто сказавши, „надути“ своимъ такожъ звѣстнымъ репортерамъ при скляночѣ шведского пива...

Рѣчь посла о. Озаркевича.

(Дальше.)

Вчислюванье належитостей епитрахильныхъ въ конгруу священника не дається оправдати и по той причинѣ, що священникъ, посѣдающий приходъ о болѣшомъ числѣ душъ сей имажинерный и случайный доходъ буде мусѣвъ собѣ гѣркоу працю рѣдобувати, коли противно другій сусѣдъ на меншомъ приходѣ безъ великого стараня а лишь за остемплованнымъ квитомъ въ касы державной побере свою плату. Такой способъ вынагороджувани священника противится почутю справедливости и гуманности.

Урядники всѣхъ категорій одержуютъ ва-

Панславизмъ.

3. Де сидѣли и сидятъ Славяне?

(Дальше.)

На полудне ѣтъ Карпатъ вступаемо въ розлогу низину придунайску. Самъ Дунай бере свой початокъ далеко на заходѣ, есть ажъ на пограничю французскѣмъ и перешляе всю центральну Европу мѣль-бы на черекѣвъ другимъ течѣнямъ, ѣтъ заходу до вѣходу. Область свою простеръ ѣтъ по Нѣмецкїи, по Альпахъ, Горакъ герциньскихъ, славянскихъ Карпатахъ и балканскѣмъ пѣвѣостровѣ та розливши широкій поважнїй свои отрѣбъ по монотонныхъ контїнентныхъ степакъ паде у Черне море. Те его положение було може заразомъ и причиноу, що въ его области сведено не одинъ кровавый ѣбѣ, та и що тутъ ѣтбулися якъ найрѣжнороднѣйшїй перевороты етвичнїй. Ѣтъ жерель перла Нѣмцѣ, ѣтъ Карпатъ Славяне, въ полудня Италїицѣ и Греки, ѣтъ горла въ черноморскихъ степѣвъ всякій кочующій дикарь. Нынѣ зложилася вже рѣчи такъ, что Славяне перемагли чисельно другї племена въ области середучого и долѣшого Дунаю. Надъ Моравоу, Вагоу, Нитроу, Гропомъ, горѣшнюю Тисоу, Дравоу, Саваю, Дриною, сербскоу Моравоу и понавѣ другими балканскими притоками сидятъ Славяне одноцѣльною масою и простерлися далеко и глубоко по всѣхъ тыхъ горакъ, зѣ ѣтки Дунай бере свои воды. Илїрийскї горы то славянскї Швайцарїя, такъ якъ Карпаты уважуются ихъ центральною твердиною. Зѣ сихъ горъ зѣшли они надъ адрикею — егейске и балтике море. Долинами сербскоу Моравы и ея притоковъ, знайшли собѣ дорогу

вдовжъ Марацѣ и Струмицѣ до Солуна и Царгорода, Вислою до Балтату.

Моря, що окружають землѣ славянскѣ, суть самї въ собѣ не великія малоприступнїи сустаны воднїй. Славяне суть одинакимъ народомъ въ Европѣ, что до великихъ морей не здобули собѣ приотпу навѣтъ и побережья тыхъ морей, котры вдерлася въ ихъ селѣтбы и що здавались бути ихъ власностию, не послаи они первѣтно, а доперва въ нашихъ часахъ. Си обставана мае велику вагу для Славянцїи и Панславизму. Ледове и Вѣле море були зѣ давнѣ ѣтчиною Чудѣвъ. Тутъ гонодарилия Нормане, Англичане и нѣмецка Ганза, а и нынѣ два перше згаданї народы журятся болѣше Архангельскомъ, чимъ самї Россїяне. Побережа Балтику були зѣ давна въ посѣданю неславянскихъ племенъ Лотшѣвъ и Естонѣвъ. Тутъ передне мѣсце займали за-едно Германе, Шведы и Ганзейцѣ по нынѣшнїй часъ, хотїй вже самї побережа нахѣдятся подѣ политичною властею Славянѣ. Вдовжъ адрикего моря сидѣли Славяне ѣтъ вѣковъ, але лишь внутрѣ краю, а пристани съ торговельными мѣстами лишилися въ рукахъ Италїицѣвъ: Рамлянѣ, Венецианѣ, Рагузицѣвъ и др. Славяне служили хїбай тымъ народамъ яко добрї и зручнї моряки.

Славянскї скотоводцѣ дѣсталися вправдѣ въ часѣ великого переселеня и до Пелопонезу на побережа и суѣбнїй островы, але скоро уступили они передъ греческими купцами. Таке дѣялось и на побережахъ моря, що часомъ дѣхто любитъ называти „моремъ рускимъ“ замѣтоу „Черного“. И черноморскї побережа находилися частѣйше въ рукахъ иноплеменныхъ чимъ олавянскихъ: Грековъ, Печенїговъ, Половцѣвъ, Татарѣвъ та

Турковъ. И теперъ не все тутъ полагоджене, якъ-бы слѣдувало. Каопїюке море, окрѣбъ котре ишла дорога до Персіи и Индіи, було до недавнихъ часѣвъ въ посѣданю иноплеменнїковъ. Астраханъ есть и нынѣ болѣше индійскимъ, перскимъ и чужестороннимъ мѣстомъ, якъ славянскимъ. И хотїй каждое море есть найвыгѣднѣйшимъ коммуникаційнымъ средствомъ съ иносторонними краями, то мимо того Славяне не горнулось до побережїй морскихъ нѣколи съ всею силою и енергією. Тому и були они болѣше зѣвисолованїи и не мали того широкого влїанія на другї континенты, яко посѣдали прочї культурнї державы Европы.

Якъ ѣтъ морей, такъ и ѣтъ головнѣйшихъ рѣкъ ѣтпахано Славянѣ. Те замѣчаемо при Лабѣ, Одрѣ и Дунаю. Вдовжъ цѣлоу олавной Лабѣ простерлися охѣд до торговлѣ Нѣмцѣ и полишили Славянѣ лишь надъ жерелами незначныхъ припывѣвъ еи: Сорки и Сиревы, т. е. въ Лужицяхъ а ѣттакъ надъ Велтавою и горѣшнюю Лабоу. Вдовжъ всею олавной Одрѣ поселилось такожъ Нѣмцѣ, а по Дунаю вдерлася они въ селѣтбы олавянскї клиномъ и роздѣляли Моравянѣ и Чехѣвъ ѣтъ стирїйскихъ Словенцѣвъ. За ихъ примѣромъ пошли Мадяре и Волохи и окуповали весь еередучїй и долѣшний бѣгъ Дунаю, такъ, что лишь мѣсцами, въ Болгарїи, притыкаютъ олавянскї селѣтбы до сеи великой торговельной артерїи европейскоу. Не лѣшшоу долѣ зазнали въ тѣмъ взглядѣ и Славяне привилїянкїй. И тутъ заперли имъ Нѣмцѣ прѣступѣ до Балтату.

Черевъ то все зложилася нынѣ рѣчи такъ, что Славянцїи по окраинахъ розѣрвано и розѣроблено та спанело навязку близшихъ ѣтно-

шени съ собою. Чехи и Моравяне суть нынѣ оазоу посередѣ германского ѣвѣта, илїрийскї Славяне — ѣтрубанныи членомъ Славянцїи оокіроу мадарско-волоскоу. Нѣмцѣ, такъ званї Wassergоляки надъ Вислоу и ихъ браты надъ Балтикомъ зѣвисоловали въ части и Поляковъ. Навѣтъ надъ Днѣпромъ, Волгоу и Донуемъ не могли довѣгъ часы Славяне прїйти въ посѣданье долѣшнихъ порѣчи.

Подѣ сѣмъ взглядомъ суть Нѣмцѣ въ користнѣйшомъ положеню. Вывадѣ и ихъ ѣтчина не есть такъ заокруглена якъ Англичанѣ, Французѣвъ, Испанцѣвъ, Италїицѣвъ и Скандинавцѣвъ, але мимо того солища ихъ займають менше розѣрвану просторонь, чимъ солища Славянѣ. Пангерманизмъ мае прѣте лѣшпїй грунтъ подѣ ногами ѣтъ Панславизму. Край Славянѣ то многораменный полїцѣ, котрого далеко простертымъ кончинамъ грозитъ заедно небезпеченство. Щѣбъ Славянцїна дѣшла до болѣшого значеня въ Европѣ, треба їй передъ всѣмъ згаданными кончинами дѣткнутисъ побережїй морскихъ и зрѣбити собѣ догѣднѣй прїступѣ до всѣхъ оплавныхъ рѣкъ, плывучихъ въ ихъ районѣ. Тогда доперва можна говорити о посѣданю Царгорода, але тогда треба такожъ посѣти дунскї Сундѣ, щобъ мати безпечну комуникацію Балтату съ прочими океаномъ атлантичскимъ. Тогда доперва може Славянцїна розжатисъ крѣпшимъ и шаршимъ житѣмъ и оправдѣ Европа здавалася-бы тогда лишь прїципиоу на еи чѣботѣ.

накожъ були успіхи, показалося найблише вь пятницю.

(Судьба новель о належностяхъ.) На засѣданю вь пятницю дня 13 с. м. явилася министры: Таффе, Земляковской, Дунаевской, Пракже, Пино, Кодралъ и Фалькенгайнъ; яко заступники правительства сов. секція Кіари и секретарь министротва Фрешаверт. Присутуючи до порядку дневного записки президентъ палаты, що до годовоу записалися за новелю послы Бѣльнійскій и Яверскій; оттакъ промовивъ министр Дунаевскій. Бесѣдникъ старався насампередъ збити закиды фискализму, якій роблено новели а оттакъ выступивъ противъ выводовъ Кайла и Штайля, будучи бы черезъ новелю мала найбільше потерпѣти мѣста. На послѣдокъ — якъ бы перечувать, яка судьба стрѣтитъ новелю — звернувся до палаты съ прошенемъ, чтобы она взяла новелю подъ спеціальну дебатъ и заявила, що правительство тогда займе певне становище що до кождой поправки. — Найострѣйше противъ новель выступивъ пос. Менгеръ. Въ довгій бесѣдѣ полемизувавъ бивъ съ министромъ и выказувавъ зли стороны новель. Законъ о належностяхъ, казавъ бесѣдникъ такъ вже переповнений рожными новелями, що лишъ одинъ чоловікъ вь Австрій покійный бар. Фарлингъ, президентъ сенату вь найв. трибуналѣ апелляціоннѣ, бувъ вь силѣ всю ту путаницю розмотати. Цѣла тевершняя новела мѣтотися, щобъ коротко сказати лишъ вь словахъ: Давай грош! — Вь тевершнихъ тяжкахъ часахъ хоче правительство о 20% подвышати належносты; правда, оно каже, що черезъ те люде отвычаютъ робити довгы. Але якимъ те закономъ можна приказати, чтобы каждый мавъ грош? Черезъ сю новелю потеряли бы найбільше селяне и болъшій мѣста. Правительство хоче сею новелю наложити тягаръ на селянъ и мѣщанъ, а рѣвночасно выкидае для Галичины 15 миліонѣвъ! На се анѣ бесѣдникъ, авѣ его товаришѣ не згодятся. — По сѣмъ выступивъ Руфа и поставивъ внесенее, чтобы новелю отослати назадъ до комисіи, чтобы она змѣнила тягаръ, якій накладе новела на селянъ и ремесленникѣ, а за то болъшій тягаръ наложитъ на биржу. По замкненоу дискусіи промовлявъ ще Мавтаеръ зъ лѣвицѣ противъ а Бѣльнійскій и оправоздаецъ Талъжъ за спеціальноу дебатю. Пришло до голосованя надъ внесенемъ Руфа и теверъ доверва провадилася виновѣй дезорганизація правциѣ. Вь таборѣ клеркальнѣмъ были прихильники и противники внесеня Руфа и авѣ вь такий, котра новель не голосували. Клюбъ Корониніого голосувавъ съ лѣвицею за внесенемъ Руфа а декотрій зъ его членѣвъ вышля зъ салѣ. Клюбъ чешскій голосувавъ противъ внесеню лишъ Грегрт, Гельеръ, Тальшеръ и Веберъ вышили зъ салѣ, хочъ заразъ по голосованю знову явилася. Словенцѣ, Далматинцѣ и Поляки голосували противъ, а цѣла лѣвица вь повномъ числѣ за внесенемъ Руфа. Пять Далматинцѣвъ, два антисемиты и оба князѣ Лихтенштейны вышля зъ салѣ передъ голосованемъ. Такъ побѣдила лѣвица 160 голосами противъ 135, а середѣ централистѣвъ настала велика радѣсть. — По установленю порядку дневного на слѣдуюче засѣданье, закрыто засѣданье, а слѣдуюче назначено на четверть дня 19 с. м.

(Голосы прамы о поражень правительствомъ и болъшество парламентарноу.) „Narodni Listy“ пишуть: „Лѣвица побѣдила; правительство а съ нами и правца поехали поражку, але поражака ся выводитъ для тыхъ, що платять податки вь велику користъ. Новела о належностяхъ вже похоронена и лѣдье чи вже коли воскресне. Сю поражку правительство само на себе стягнуло, а провадиръ правциѣ най теверъ добре роздумують, чи они добре зробили, що не прилучилися отъ разу до внесеня Руфа. Якій будутъ наслѣдки сеи поражаки, трудно ще теверъ означити, то лишъ певно, що авѣ правительство, авѣ правца не можуть чияти на певну болъшость. Вь наслѣдокъ сею можна вже теверъ предвидувати, що законъ о регуляціи галицкихъ рѣкъ не переїде“. — „Presse“ каже знову: „Обѣ великія партія парламенту годилися на те, що новела о належностяхъ потребуе значныхъ поправокъ, а вь якій дорозѣ сѣ поправки мають нагоушити, се муситъ бути правительству рѣвнодушнымъ. Оавы, що черезъ внесенее Руфа новела не прийде вже подъ обрады на сѣй сесіи, мы не подѣляемо. Руфови ходило лишъ о те, чтобы не розволѣкати дебатъ вь парламентѣ, а коли комисія скоро опорася, то законъ певно переїде, бо на него вь загадѣ годятся обѣ партія“. — „Freundenblatt“ доказуе, що хочъ новела о належностяхъ ушла, то певно знову появится вь парламентѣ, хочъ може вже ажъ на другій сесіи. Що до самои поражаки правительства и правциѣ каже „Freundenblatt“, що она могла для лѣвицѣ зробити хвилене вдоволенье, але не може зробити жардноу сталю змѣны анѣ вь ситуаціи парламентарнои авѣ политичнои. — До „Politik“ пишуть знову зъ Вѣднъ: „Най лѣвицѣ говорятъ собѣ, що хоче, але волке политичне пытанье, дотыкающе сибольной автономичной програмы, застане правцию сполучену вь силдну фалангу, почавши отъ Ригера ажъ до — Линбахера, котрый вь свойй послѣдній бесѣдѣ заявивъ, що у всѣхъ болъшихъ пытаньяхъ буде выступати противъ сполученои лѣвицѣ“.

(Сегордня сесія парламентарна), якъ доносятъ итмѣцкія газеты, мае закнчатися дня 24 марта. Подъ обрады на сѣй сесіи прийдуть ще лѣвицѣ: бюджетъ, угода съ пѣвнѣчноу желѣзницею, законъ о матеріяхъ выбуховыхъ и другій помѣншій справы. Законъ о социалстахъ и регуляція

галицкихъ рѣкъ не прийдуть вже имовѣрно на сѣй сесіи подъ обрады.

ЗАГРАНИЦА.

Дѣла вь Суданѣ. Вь одніи зъ попереднихъ чиселъ выказали мы, яке становище займавъ кабинетъ Гладстона супротивъ Судану и полатики державъ европейскихъ, а заразомъ и показали мы, вь якѣмъ бивъ знайшово положеню по паденю Хартума и смерти Гордона. Рѣчи теверъ трохи змѣнились. Вь виду грозного небезпеченства замовкли всѣ внутрѣшній споры, при тихли всякія напады на кабинетъ и его политику а цѣла лишь увага Англіи звернулася на те, чтобы на всякій способъ отомстити на ворохобникахъ пораженю английской поваги и силы и надати имъ знову первѣстне значенье. Вь тѣй цѣли не роздумувано довго, не стараносъ зробити ситуацію ще прѣвкрѣпшою може черезъ змѣну кабинету, лишь скрѣплено его новыми силами. Съ реконструкціи кабинету Гладстона була отже першимъ наслѣдкомъ паденя Хартума и вильнула досить користоно на успѣхъ цѣлой Англіи. Волъзелей получилъ приказъ выступити противъ ворохобникѣвъ съ цѣлою силою и ему обѣцано якъ наискорше выслати отповѣдну помѣчь. До оного дѣланя английского войска вь Синтѣ була вже найвысша пора. Вѣсть о побѣдѣ Магдіи розбышла ся скоро по цѣломъ магометанскѣмъ свѣтѣ вь Африцѣ и заходила оава, чтобы она не дѣйшла и до Індіи и не нарѣбла тамъ Англіи новыхъ клопотѣвъ. Треба було отже скорого дѣланя. Англія почала оглядатися за союзниками; але зъ отки пхъ було взяти? Тогда побачила Італія, що и для неи надѣйшла пора поправити то, що давнѣйше занедбала, т. е. прѣдѣли собѣ колонны надъ Червонымъ моремъ. Рахуючи на те, що Англія буде кончъ теверъ потребувала ей помочи, почала высылати свои войска надъ Червоне море. Здавалося зъ разу, що межі Англію и Італію станула якась угода. Европа, а особливо Нѣмечина налякала, что поза ей плечима щось потайкомъ робятъ. Почали вже навѣтъ говорити о якимось новѣмъ угрупованю политичнои вь Европѣ. Скончилось однакжъ — по крайній мѣрѣ на теверъ — на тѣмъ, що английскій войска выступили съ цѣлою энергію противъ ворохобникѣвъ, а Італія почала надъ Червонымъ моремъ забирати одно мѣсто по другѣмъ. Се выкликало протестъ Порты, котрый однакжъ не найшовъ отповѣдного отгону вь Европѣ. Австрія постановила не мѣшатися вь сю справу; Нѣмечина дала лишъ познати, что не допустила бы до того, чтобы пытанье египетске мали може рѣшати лишъ Англія и Італія, — а Франція ще доси не заявила, яке займе становище оупротивъ новой ситуации. Тымъ часомъ пощастилося английскимъ войскамъ вже разъ побити ворохобникѣвъ коло острова Дулька. Побѣда ся зробила добре враженю вь Англіи. Зъ Капру довогасъ теверъ, что на жаданье Волъзелей зроблено египетскому князеву Гасанови предложенье, чтобы обнявъ головне командо надъ одними корпусомъ экспедицинымъ. Князь мавъ на те пристати, але подъ условіемъ, что въ кампаніи возме участь 4000 турецкого войска. Зъ стороны Англіи предклядено Гасанови титулъ генерубератора Судану. Головноу задачею английского войска вь Суданѣ есть теверъ заняти Берберъ и вернуть цѣлу свою силу насампередъ противъ Османа Дигмы.

Смерть Гордона. По битвѣ коло Кербека (або коло острова Дулька на Нилу), такъ доноситъ Волъзелей, найшовъ одна зъ английскихъ жовнѣровъ копію писма губернатора Верберу до губернатора области Кербека, вь котромъ першій доносить, що получивъ писмо отъ Магдіи зъ вѣстею, що Хартумъ зботало взятѣ 26 сѣчня с. р., Гордонъ забитый а его корабль и лодѣ досталися вь руки ворохобникѣвъ. Наколибъ се правда була, то буть-бы скончатоговній день смерти славного богатыря, котрый цѣле житье овое на те посвятивъ бувъ, чтобы при помочи оружія нести цивилизацію середѣ дикыхъ народѣвъ. Та давня була судьба Гордона. Самъ религіійный майже до фанатизму и забобонный, якъ бы правдивый магометанинъ, вновавъ головню противъ „пророковъ“: разъ зъ Ханахъ вь повстаніи Таи Пинга а другій разъ противъ Магдіи вь Суданѣ. Вь послѣдній писмѣ до одного зъ своихъ прѣятельѣвъ вь Каирѣ Гордонъ самъ предказавъ свою судьбу. Онъ писалъ тогда: „Будьте здоровы! Уже болъше не побачимося. Мене окружають зѣ всѣхъ сторѣвъ зрадники и до Рѣдѣа може вже все закнчатися“. Гордонъ не ошибся, лишь часу не вгадавъ. Онъ погибъ, якъ доносять найновѣйшій вѣсти отъ кулѣ неприятели вь часѣ, коли подчасъ занята Хартума, выйшовши зъ коняку збиравъ своихъ вѣрныхъ до послѣдней обороны. Пѣсла давнѣйшихъ вѣстей мавъ его закологи штигетомъ одинъ изъ зрадникѣвъ. Гордонъ родился вь Англіи 1833 р. вь Вулвичѣ и бувъ сыномъ английского генералъ-лейтенанта. Онъ отбывъ кампанію подчасъ крымской войны, оттакъ вь 1860 р. бувъ вь вѣдѣи вь Ханахъ подчасъ преступу на Пекинъ вь р. 1863 умеривъ хиньске повстанье Таи Пинга и получивъ отъ хиньского королевы 10.000 ф. стер. вь подарунку. 1877 р. вступивъ вь службу кедива и бувъ ген.-губераторомъ Судану а съ початкомъ мнявущого року по пораженю Гикъ-наши выбрався бувъ знову до Судану и дѣйшовъ ажъ до Хартума, де его постигла сумна судьба.

Россія. Зъ добре познотормованого жерела доносятъ, що Россіею не розночала походъ на Гератъ вь Афганістанѣ вь тѣй цѣли, чтобы злѣти се мѣсто подъ свой протекторатъ. — О вильнѣвскихъ епископѣ Гриневецкѣмъ доносятъ до итмѣцкихъ газетъ зъ Петербурга, що закамъ дня ще приѣхавъ до Петербурга, було вже постанов-

лено выслати его вь заточенье. Скоро лишь приѣхавъ до Петербурга приказано ему всѣсти до воза и вывезено на проживаниеъ до Ярослава. Правительство петербургске вызначило ему малу пенсію а вь вильнѣвскій капитулѣ приказано vybrати викарія. Еп. Гриневецкого постигла якъ доносятъ российской газеты за то така кара, что онъ безъ пощадки обходился съ всѣми священниками католическими, котры вь чѣмъ небуды были правительству прихильный.

НОВИНКИ.

— Дня 19 с. м. отбудеся у Вѣднн конференція епископѣвъ австрійскихъ, на котру выѣхавъ такожъ и нашъ еп. Сальвестеръ. Вь виду того, что 21 с. м. розпочинае палата панѣвъ свои нарады и что при розиравѣ надъ подвышенемъ конгруи священникамъ вь палатѣ послѣвъ, министръ просвѣты отповѣтъ дуже выминающе на выводу пос. Штурма, до кого належитъ фондъ религіійный, — можна догадуватися, що предметомъ нарады конференціи епископѣвъ буде справа фонду религіійного, т. е. рѣшенье пытаня, хто есть властителемъ его, чи церковь чи держава, а оттакъ чи фондъ религіійный становитъ одну цѣлѣсть неразрѣдну, або чи належитъ его подѣлити на фонды провинциальныи. При тѣмъ вѣдася, буде домагатися конференція болъшого выдыву клера на школы народніи, именно вь той способъ, чтобы каждый парохъ бувъ заразомъ директоромъ школы.

— Мѣсна руска школа. Минувъ повѣрокъ отъ заснованя школы мѣскои у Львовѣ съ рускимъ языкомъ выкладовымъ и вже можемо сказати, что та школа, породжена вь такъ тяжкихъ боляхъ, розвиваеся на стѣлѣ, что будучнои ей заповнена и що при болъшой фреквентціи съ слѣдуючимъ школьнымъ рокомъ прѣдставительство мѣста буде мусѣло ей оглучити отъ школы им. Пиромовича, при котрій доси мѣстоты, и вытворити зъ нею окрему етатову, съ окремоу управою. Причину малои дотепершней фреквентціи була, якъ звѣстно, тая обставана, что доперва вь послѣднихъ дняхъ серпя мня. року рада мѣска рѣшила тую школу осунувати и что черезъ тое молодежи руской трудно було зъ другихъ школѣ мѣскихъ перейти до новой. На сѣмъ мѣста мало намъ приходять подати до прилюдной вѣдомости результатъ клясификаціи учениковъ сеи школы за першій повѣрокъ. Першу клясу провадывъ учитель п. Михайло Бандуровичъ. Вь той клясѣ было записаныхъ учениковъ 36, а клясификованыхъ 33. Зъ тыхъ одержали 3 отзаченье (Іосифъ Бандуровскій, Іосифъ Косовинъ и Іосифъ Рудый), 12 добрый, 7 достаточный а 11 недостаточный поступъ. Другу клясу провадывъ учитель п. Іосифъ Тачаковский. Учениковъ записаныхъ было 34, а клясификованыхъ 31. Зъ тыхъ одержали: 1 отзаченье (Миронъ Вахнянинъ), 5 добрый, 13 достаточный, 7 мѣрныи а 5 недостаточный поступъ. Третью клясу провадывъ учитель п. Адольфъ Довжичкій. Записаныхъ учениковъ было 34, а клясификованыхъ 31. Зъ тыхъ одержали: 5 отзаченье (Вас. Сидельникъ, Леонтия Куницкій, Францъ Варанъ, Мих. Чапранъ и Мих. Скаришъ), 6 добрый, 12 достаточный а 8 недостаточный поступъ. Четверту клясу провадывъ учитель п. Тома Клеиторъ. Записаныхъ учениковъ было 26, а клясификованыхъ 20. Зъ тыхъ одержали: 9 отзаченье (Ант. Бурда, Пв. Козинскій, Володим. Кубицкій, Анд. Молчко, Станиславъ Хаба, Іосифъ Гулякъ, Павло Урчицкій, Бориславъ Коблянский и Іосифъ Савицкій), 10 добрый а 1 достаточный поступъ. — Тымчасовыи директоромъ школы бувъ и Францъ Шлегманскій, катехитомъ о. Алексей Налвайко зъ Голоска, а практикантомъ п. Алексей Вербианскій. Сѣбую у всѣхъ клясахъ учивъ п. Мих. Бандуровичъ. Ученики сѣвали вже сею року вь часѣ обходу на Іорданскѣмъ свѣтѣ.

— На засѣданю руского тов. педагогичного отбывшомся дня 9 лютого с. р. рѣшено друковати дальшу серію иллюстрованыхъ книжочекъ для дѣтей (книж. 6 и 7) по 1000 примѣрниковъ; передано отатуты взаимной помочи учителейъ особной комисіи для перегляду а оттакъ рѣшено скликати загальній зборы вь першій день Зеленьныхъ Святѣ до Тернополя.

— Вь „Народной Торговлѣ“ розпочато 20 л. сѣчня инвентуру склѣювъ у Львовѣ, Перемшлѣ, Станиславѣ и Тернополѣ, а по скончѣню инвентуры вь кількохъ дняхъ центральна канцелярія дирекціи у Львовѣ занялася ревизію дотычныхъ оправозданъ и обрахункѣвъ вь цѣли уложѣния докладного билансу, котрый буде предложень загальному зборову членѣвъ „Народнои Торговлѣ“. Зборъ буде окляканий вь мѣсяцъ мартъ с. р. Выплата дивидендъ отъ удѣловъ послѣдуе по затвержденю билансу загальнымъ зборомъ.

— Зъ Коломый доносятъ намъ, что тамашій Русины, якъ зъ самого мѣста такъ и зъ окрестности, щиро заходяться, чтобы вь Коломый осунувати флілю „Народнои Торговлѣ“.

— Стипендія для Русинѣвъ. Ц. к. намѣстництво вь Львовѣ розписуе конкурсъ на опоруженю съ початкомъ 1884/85 школьного року стипендію зъ наукового фонду вь сумѣ 105 зр. на рѣкъ, прѣзначену для рускои молодежи отбѣгающей наукамъ на выдѣлѣ правничѣмъ або философичѣмъ. Реченець до вношеня поданъ назначеный до кнѣчи в. с. лютого 1885 р. Убѣгающійся о тую стипендію мають предложити свои подана вь конкурсовѣмъ реченци ц. к. намѣстництву черезъ дотычну коллегію профѣсоровъ и долучити до нихъ метрику хрещеня, свѣдоцтво убожества, свѣдоцтво иному зрѣлосты иотвержденье фреквентаци и успѣха вь наукахъ котры теверъ отбывають на университетѣ.

— Зъ Подгасцъ пишуть намъ: За 12 лѣтъ сво-

го истнованя товариство „Помѣчь“ вь Подгасцѣхъ першій разъ устроило декламационно-музыкальній вечеръ, котрый, якъ на першій разъ, дуже добре удався. Вп. гостѣ зъ подальшои околицѣ, якъ пп. Насальскій зъ Бережанъ, Боцюрки зъ Золотникъ, Дурбаки зъ Уволя, Медичкій зъ Александрѣвки, заявили прилюдно свое вдоволенье зъ хорального сѣбу нашихъ мѣщанъ, сложенного о. А. Левичкимъ. Комитетъ вечера, складуючи на сѣмъ мѣста подяку всѣмъ Вп. гостямъ, рѣвножъ дякуе всѣмъ тымъ патріотамъ, що по случаю вечера надѣслали свои жертвы, а именно: Впр. о. дек. І. Залуцкій зъ Теребовлѣ 2 зр.; п. К. Попель 3 зр.; п. М. Борзовскій 5 зр.; сов. о. Солевацкій зъ Бережанъ 1 зр.; о. І. Клоевичъ зъ Гнильча 1 зр.; п. Завадскій 1 зр. и п. Лось 1 зр. — Комитетъ.

— Справозданье зъ дѣяльности Выдѣлу товариства „Школьна Помѣчь“ у Львовѣ за мѣсяць сѣчень 1885. 1) Принято до вѣдомости заявленье п. Володымира Подляшецкого, що его батько, умираючи, жертвувавъ 100 зр. для товариства „Школьна Помѣчь“ у Львовѣ и что тѣй грошѣй находяться у его брата, до котрого належитъ зголооситися по нихъ на веснѣ. 2) Касіеръ товариства подавъ до вѣдомости, что вже напечатанъ „запрошена до вступованя вь члены“ вь 2000 прим. и коштують 10-30 зр. 3) О. Полянскій заявивъ, что руской банкъ вылатитъ 17 зр. 80 кр., прѣзначеныхъ черезъ о. декана Коростенского на коренный фондъ ажъ по 15 лютомъ. 4) Касіеръ завѣдомывъ, что Иастатутъ Ставрополюкскій вылатывъ вже процентъ отъ фонду бл. п. Косова вь сумѣ 55 зр. 44 кр. 4) Принято вь члены о. Михайла Гандяка, отрудуника у Угновь, и сейчасъ выслано ему грамоту членскоу. Такожъ принято вь члены п. Іосифу зъ Варулучинскихъ Олѣокову, жену дра Олѣокову, ассистента ботаники вь львовскѣмъ университетѣ. 5) Принято до вѣдомости, что о. Омѣловскій, игуменъ зъ Гошова, заплата въкладки за 4 мнявщій роки вь сумѣ 8 зр. 36 кр. и за то складася ему прилюдноу подяку. 6) Ужвалено подякувати п. Саванѣ Яновскій у Львовѣ за дарованій книжки для бібліотеки товариства. 7) Принято до вѣдомости, что вь мѣсяцѣ сѣчнѣ сложили вкладки слѣдуючій П. Т. пп.: Докъжичкій 50 кр.; Ив. Вѣчай 1 зр.; Д. Гладилевичъ 1 зр.; о. крыл. Фацѣвичъ 1 зр.; Д. Левкевичъ 50 кр.; Тачаковский Іосифъ 50 кр.; о. Исидоръ Дольничкій 1 зр.; Мих. Скородинскій 5 зр.; о. Брылинскій зъ Жовтанецъ 1-50 зр.; о. А. Кордуба зъ Сумша 50 кр.; Ом. Партыцкій 2 зр.; Н. Вахнянинъ 50 кр.; о. Карачевскій у Львовѣ 3 зр.; о. Ю. Мандычевскій 2 зр.; о. Омѣловскій 8-36 зр.; о. Р. Ковшевскій 1 зр.; о. Т. Полянскій 1 зр.; о. М. Метеля 50 кр.; Ст. Лобашъ 1 зр.; Братство вь Лешковѣ 2 зр.; Марія Мохнатка 20 кр.; о. Мацѣлинскій зъ Коронца 1 зр.; Евг. Желеховскій 50 кр.; о. М. Кувечавъ 2 зр.; п. Ауолларій Кульчицкій зъ Вѣднѣ 1-30 зр.; Дръ Н. Крижановскій зъ Восни 2-77 зр.; о. В. Небыловъ 2 зр.; о. М. Малицкій 1-10 зр.; дръ Драмаликъ зъ Жовки 2 зр.; о. Іосифъ Варулучинскій отъ себе 2 зр., отъ Марія В. 2 зр., отъ Іосифы В. 50 кр.; о. Гр. Олесницкій 2-50 зр.; М. Гандякъ 1 зр.; о. Іоанъ Кошца вь Кунаковцахъ 1 зр.; А. Максимовичъ вь Гальбокой 2-20 зр.; о. Корытко зъ Горолда 1-29 зр.; о. Коцовскій зъ Трибуховецъ 4 зр.; о. Мерена зъ Дошна 1 зр.; о. Лозинскій зъ Яворова 50 кр.; о. Головацкій зъ Суходола 1 зр.; о. Бурачянский зъ Олѣвы 50 кр.; п. Мозола зъ Турки 1 зр.; о. Куриковскій зъ Боленовичъ 1 зр.; о. Мильковичъ зъ Полянчика 1 зр.; о. Левичкій зъ Ясеницѣ 1 зр.; о. Сабать зъ Рѣчки 1 зр.; о. Гащицъ зъ Карова 1 зр.; о. Лаворщакъ зъ Дроздовичъ 2 зр. Для учениковъ мѣскои школы рукою приолаан: Ч. громада Полѣвѣ и Криволука 2 зр.; о. Брылинскій зъ Жовтанецъ 1-50 зр.; п. Генякъ 5 зр.; Братство зъ Грицовель 2 зр.; п. Мозола зъ Турки 1 зр. Воимъ дотеламъ складае Выдѣлѣ цару подяку. — Р. З.

— Выдѣлъ „Академичнои Братства“ складае щиро сердечну подяку Вп. Дрови Щасному Сельскому за даръ 5 зр. вь користь товариства.

— На всѣхъ стацияхъ трансверсальной желѣзницѣ открыло правительство новій уряды телеграфичній до загального ужитку.

— Нова фабрика тютюну буде выбудована вь Заболотовѣ. Кошты будовы прѣдмиченовано на 41.500 зр. а розираве конкуренціи вь цѣли отдана ей вь предпріемство розписана на 5 но. марта.

— Ревизія. Въ редакціи „Нового Пролома“ забрала податицна комисія вь пятницю мнявущого тыждня всѣ примѣрники выданого вь Варшавѣ „Холмского календаря“ на р. 1885.

— Нападъ на австрійску территорию. Пѣсла вѣстей зъ Сучавы навадо передъ кількома днями 100 румынскихъ селянъ на австрійску территорию и зачала вырубувати лозы на простороніи 1200⁰, котра належитъ до якогось Барбера. Робѣтники Барбера хотѣли зѣгнати Румунѣвъ, но послѣдній выдубили укрытї подъ одѣжю пѣстолеты и правнигали ихъ кількома выстрѣлами. Зареквирована жандармерія мусѣла вь цѣли прогнаня румынскихъ нападникѣвъ ужити оружія, при чѣмъ одинъ тяжко раненый Румунъ лишався на мѣста. Староство вь Сучавѣ завѣдомило о тѣмъ случаю вь дорозѣ телеграфичной министротво дѣла зъграничныхъ.

— Выдѣлъ рады повѣтовои вь Бучачи розписуе конкурсъ на посаду люотратора громадскихъ маетковъ съ рѣчноу платою 600 зр. и додаткомъ вь сумѣ 200 зр. на обѣздки. Реченець до вношеня поданъ назначеный до дня 24 но. лютого с. р.

— Маршаломъ красавый дръ Зыблиневичъ выѣхавъ на днѣхъ до Кракова.

— Напрасный судъ. Вь цѣлѣтно мнявущого року убито вь одной мѣстевості американской якогось Джемгерона, а убійцѣ его, два зятѣ и оынъ

до в'язниць доставили. Процес тягнувся так довго, що жителі наскучили собі судову процедуру...

— П. Юсиф Дубина, учитель народний в Дашаві, дек. стрийського отримав архієрейську грамоту похвальну за труди около розбудження...

— Школа рільнича в Ягольниці має бути отворена вже з весною с. р. Директор і учитель мали бути вже зазначені.

— В львівській торговельно-промисловій палаті за с'їдає в силу переведених недавно виборів 18 християн а 16 жидів.

— Погана за титулами графскими. Пп. Бразь і Антоній Волянський були передь кількома днями на авдієнції у цесаря.

— Выдѣл товариства читальнѣ яворівской окладає найсердечнѣшу подяку Вп. пп. проф. Вахнянинову, В. Нагорному, дру Ст. Федакови, К. В. Иванцеву, С. В. і воімъ другимъ панамъ, що не пощадили труду і часу, а зволели до нашого мѣсточка ласкаво загостити і своєю участю в день Юрданський до устроєня першихъ снѣвочихъ і науковихъ вечерницъ причинитися.

— Академію рільничу в Вѣдні задумало правительство зб'вглядѣв оцадности закрити. Вѣдн. ученики сего заведеня внесли до правительства петицію, щобы его на дальше удержало.

— Именованя и перенесеня. Президія ц. к. вышого суду краевого у Львовѣ надала Михаилу Флорчакови посаду канцелисты при ц. к. судѣ окружномъ в Золочевѣ; львівскій ц. к. судѣ краевый перенѣс канцелисту ц. к. суду повѣтового в Тысьмениці, Ромуальда Флоріанського, до Скалата і канцелистѣ ц. к. суду повѣтового в Скалатѣ, Львови Верига Высочанському-Петрусевичи, надавъ посаду канцелисты для веденя книгъ грунтowychъ при ц. к. судѣ повѣтовомъ в Равнорускѣ.

— Доходы зь лотеріи. Стрѣсть до гри в лотерію вь Италия росте сь кождимъ рокомъ. Побѣд статистичныхъ данныхъ зб'браныхъ в томъ направлении програны в Италия на лотерію капиталы выносятъ вь 20 послѣднихъ лѣтахъ 900 миллионѣв лиръ. По выплаченю выграныхъ лишилоя скарбови державному чистого доходу больше якъ 100 миллионѣв.

— Именованя и перенесеня. Президія ц. к. вышого суду краевого у Львовѣ надала Михаилу Флорчакови посаду канцелисты при ц. к. судѣ окружномъ в Золочевѣ; львівскій ц. к. судѣ краевый перенѣс канцелисту ц. к. суду повѣтового в Тысьмениці, Ромуальда Флоріанського, до Скалата і канцелистѣ ц. к. суду повѣтового в Скалатѣ, Львови Верига Высочанському-Петрусевичи, надавъ посаду канцелисты для веденя книгъ грунтowychъ при ц. к. судѣ повѣтовомъ в Равнорускѣ.

— Доходы зь лотеріи. Стрѣсть до гри в лотерію вь Италия росте сь кождимъ рокомъ. Побѣд статистичныхъ данныхъ зб'браныхъ в томъ направлении програны в Италия на лотерію капиталы выносятъ вь 20 послѣднихъ лѣтахъ 900 миллионѣв лиръ. По выплаченю выграныхъ лишилоя скарбови державному чистого доходу больше якъ 100 миллионѣв.

Вѣсти зь Епархіи Львівской.

Въ пропозицію приняті: А) На Перерослѣ, дек. надворнянского оо.: 1) Як. Мандзій зь Яковець; 2) Ілія Пандузь зь Нивочина; 3) Гавр. Боднар зь Свистяльниці; вь списѣ: 4) Мих. Олекой зь Грабѣвки; 5) Вол. Бурчинський зь Переросля; 6) Ів. Охримович, сотрудник зь Богородчань; 7) Ник. Кумановскій зь Писѣча. Б) На Зарудѣ, дек. зборѣвского оо.: 1) Ів. Иванович зь Нуца; 2) Вяк. Кувик зь Вѣлоу; 3) Ів. Редкевич зь Залозець. В) На Залѣзцѣ, дек. залозецкого оо.: 1) Пѣдоницкій Виктор зь Зыженя; 2) Алекс. Петрович зь Чолгань; 3) Ів. Редкевич, завѣд. вь Залѣзцяхъ; вь списѣ: 4) Леонтій Лужницкій, пар. вь Пенякахъ; 5) Корн. Монцабович, кап. вь Вертецѣ; 6) Атан. Мойсевич, сотруд. вь Надворѣ; 7) Ант. Оноферко, сотруд. вь Пробожі; 8) Фраг. Концевич, завѣд. вь Завою. Г) На Убинѣ, дек. буского оо.: 1) Клям. Матковскій, кап. вь Зарудцяхъ; 2) І. Величко, завѣд. вь Книгичахъ; 3) Юл. Зельскій, завѣд. вь Полоничкахъ. Д) На Фалишѣ, дек. стрийского оо.: 1) Максим. Артемич, завѣд. вь Фалишѣ; 2) Юл. Дудкевич, завѣд. вь Покровцахъ; 3) Петро Петричій, сотруд. вь Щарці.

Презенту получили оо.: Косович Петро, на парох. Барнш дек. буачаного; Лонкевич Августян на парох. Дубовицко дек. журавенского; Дакѣв Никита на кап. Лопушаны дек. зборѣвского.

До каноничной институції завѣзвані оо.: Петрович Емилій на парохію Дрищѣв, дек. бережанського; Пѣдлѣсецкій Юстинъ на кап. Путичицѣ, дек. рогагынского.

Каноничну институцію получили о. Петро Бѣлянскій на кап. Нестерѣвцѣ, дек. зборѣвского. Введенъ вь душпастырскій посады оо.: Грамадка Михаилъ, яко завѣд. Шурович; Свистунъ Денисъ, яко сотруд. вь Потурорахъ; Еліасевич яко кап. вь Чабарѣвцѣ.

Душпастырскі посады получили оо.: Чемерянскій Левъ, сотрудництво вь Олешѣвѣ, декан. устецкого; Кульчакій Тимотей, завѣдательство вь Задѣрѣ, дек. унівского; Сзекскій Викторъ, завѣд. вь Убиню, дек. буского.

Президія намѣстництва годится на каноничну институцію для о. Огоновского Филемона, за презентованого на Джурѣвѣ, дек. снѣтнянского.

Митрополита консисторія вьтвляеся до президія намѣстництва о згоду на каноничну институцію для о. Савчинского, за презентованого на Ермакѣвкѣ и о. Кикиша Тимотей, за презентованого на Дусанѣвѣ.

Вѣсти зь Епархіи Перемыской.

Въ пропозицію приняті: I. На парохію Дидѣова, дек. затварницкого, о. Николай Бачинскій; II. На парохію Манѣвѣ, дек. яслокого, о. Николай Бачинскій, також на парохію Устрики гор. і Дубрѣвка; III. На парохію Лѣщини, дек. бѣцкого, о. Ем. Юрчакевич; IV. На парохію Тѣсна, о. Волод. Рынявецъ; V. На парохію Болеховицѣ, дек. дрогобыцкого, цѣбо. надана приняті: оо. 1) Дрѣ Черлунчакевич Іосифъ, 2) Волошанкой Мих., 3) Чайковскій Юліянъ; VI. На парохію Немирѣвѣ, дек. любачѣвского, приняті оо. 1) Турчанович Северіянъ, 2) Бачинскій Николай и 3) Гривецкій Емилій.

Отъ испити конкурсового увѣльченіи о. М. Залитачъ, капелянъ зь Честинь.

Введенъ вь душпастырскій посады оо. 1) Яворскій Алекс. яко сотрудникъ вь Лежайку; 2) Кочиркевич Леонтій яко сотрудникъ вь Мостахъ великихъ.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

† Володимиръ Шашкевич, сынъ бл. п. Маркіяна, пенс. канцелистъ ц. к. дирекція скарбовою, членъ-основатель тов. „Провѣта“, бывшій литератаредаторъ, померъ заосмотреній св. Тайнами дня 4 (16) лютого 1885 р. вь 46 роцѣ житя. Похоронъ отбудеся вь среду, дня 6 (18) лютого о год. 3 по пол. зь головного шпиталу на кладбище Дычакѣвске. — Вѣчна ему память!

† О. Іванъ Багрянович, капелянъ вь Близяцѣ, дек. короснянского, перемыской епархіи, упокоюся дня 4 лютого с. р. вь 70 роцѣ житя а вь 43 роцѣ священства. Вѣчна ему память!

НАУКА, ПІТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Руско-украинское Библиотекі“ издаваной п. Евгением Олесницкимъ, вышшовъ томикъ пятый и мѣститъ вь собѣ зборникъ поезій молодой поетки Юліи Шнайдерѣвнѣи, п. заг. „Prima vera“. На 37 сторонахъ мѣстится 38 лиричныхъ поезій, котрѣ характеризувѣе глубоко тепле чувство, високо гуманній думки и старанна форма стиха. Цѣна сего книжочки 10 кр. — Яко третій и четвертый томикъ „Руско-украинской Библиотекі“ кончатся печатати и выйдѣ сь концемъ сего тыждня перша серія знаменитыхъ оповѣданъ Олексы Стороженка; буде коштувати 20 кр. Вь слѣдующихъ выпускахъ появлято мѣжъ иншими: „Юрій Горовенко“, непечатана ще повѣсть зь житя украинской интелигенції Красюченка и оповѣданя Данила Мордовцева. Якъ дождѣмось отъ издавца, першій томикъ „Руско украинской Библиотекі“ — „Запорожцѣ“ вѣ майже вычерпаний. Се наблудшій доказъ, що се издавництво являеся нынѣ конечной потребою.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. П. П. вь Р. Ваше бажанье заявили мы п. Н.—му. Онъ склоняеся, только просить завѣдомити его бодай на 2 недѣлѣ напередѣ. — Вп. И. Б. вь Р.—вѣ. Завтра, позавтра залагодимо и подамо Вамъ отповѣдь. — Вп. Асимо вь Рогатынѣ. У Васъ суть два касива, отже здаеся се причина баламутства. Мы высылаемо точно обомъ. — Всч. о. Г. вь Б. Информациія рус. тов. пед. увѣльчили насъ отъ спеціальной отповѣди.

Женщина управителька

до господарства жѣночого пошукоеся на приходство вь Шельпачкахъ, послѣд. почта Нове село. Першеньство буде мати Русинка бездѣтна. 1—3

Ц. и. генеральна дирекція австрійскихъ желѣзницъ державныхъ.

Выписъ зь плану ѣзды важний отъ 15 лютого 1885 р.

Отъѣздъ зѣ Львова:
Поездъ мѣшавый о 6 год. 40 мин. рано до Стрыя.
Поездъ особовый о 11 год. 25 мин. передь полунодемъ до Стрыя, Станиславова, Дрогобыча, Борыслава, Хирова.
Поездъ мѣш. о 6 год. 45 мин. вечеромъ до Стрыя, Станиславова, Гусятина, Дрогобыча, Хирова, Загѣря, Звардона.

Приходять до Львова:

Поездъ мѣш. о 8 год. 30 мин. рано зь Стрыя, Станиславова, Хирова, Загѣря, Звардона.
Поездъ особ. о 4 год. 19 мин. по полудни зь Стрыя, Станиславова, Дрогобыча, Борыслава, Хирова
Поездъ мѣш. о 1 год. 39 мин. вь ночи зь Гусятина, Станиславова, Стрыя, Дрогобыча, Борыслава, Хирова, Звардона.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.
Пѣдписанцѣ маѣ честь завѣдомити Пов. П. Т. Публику, що своєю, передь сами роками при улици Осоловскихъ заложено
РОБОТНЮ СТОЛЯРСКУ
значно розширивъ и сь днемъ 1 лютого 1885 р. до забудованя бровару Прогаски при улици Коперника перевѣсь.
Поклякучеся на мою двадцятилѣтну практику вь оѣмъ званию набуто вь робѣтахъ вѣднскихъ особливо же на доказане менѣ у Львовѣ довѣрье ва выконаній роботы столярскій — поручаюся симъ и на будуще до вироблюваня предметѣвъ входячихъ вь объемъ званія столярского сь тымъ увѣрьемъ, що ти же лишь зь доброго матеріялу и по найприступнѣйшихъ цѣнахъ вироблювати буду.
Съ поважьемъ
АНТОНІЙ БОБРИХЪ,
мастеръ столярскій.
1314 1—3

НА СВЯТА ВОСКРЕСЕНІЯ ХРИСТОВОГО
поручае
ТОРГОВЛЯ РЪЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ
МИХАИЛА ДЫМЕТА
у Львовѣ
Плащениць, Артосы, Бальдахины, Евангелія, Образы, Кадильницѣ, Хресты, Ковчегы, Лѣхтартѣ, Олтарики до процесій, Пауки, Фаны, Хоругвы, Чаши и пр.
На бажанье высылаеся подробній цѣнникъ бесплатно, а всякій замовленя оповѣсяся точно и вь найкоротшомъ часѣ.
1306 2—?

Важне для страдаючихъ на нервы.
Лишь за помощью электричности можно недугу нервову зовѣсь усунути. Мои новы аппараты индукціонній (машинны до электризованя), котрыхъ кождей хочѣ-бы и необнакомленый легко уживати може, повиннй находитсея вь кождей родинѣ. Гостецъ, ревматизмъ, ослаблене, ревматичный бѣль головы и зубѣвъ, вь загалѣ вѣку недугу нервову можна лѣчити моимъ аппаратомъ индукціоннымъ. Цѣна цѣлого аппарата съ докладнымъ показомъ уживанія зр. 8. — Можна лишь черезъ мене получить.
Dr. F. Beeck, Trieste, 2 Via Ponders 2
1302 5—8

1299 6—?
Тягнень вѣже
слѣдуючон пятницѣ
Кинчемъ-лосы по 1 зр.
Головна выграна **50.000 зр.**
10.000 выграныхъ.
Можна получить вь лотерійномъ бюрѣ угор. Джокей-Клубу
Hatvanergasse, Budapest National-Casino.

ПЕРША ФАБРИКА МЕДѢВНИКѢВЪ И СУХАРИКѢВЪ
Л. ЧИНЬСКОГО
1800 3—8
вь Ярославѣ
залажена вь роцѣ 1879
отзначена чотыринадцатьми нагородами на выставкахъ краевыхъ и заграницныхъ, мѣжь тымъ на выставкахъ вь Триестѣ, Вѣднѣ и Лондонѣ
поручае:
Медѣвники на штуки по 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 кр.
” вь елегантныхъ пачкахъ по 5, 8, 15, 20, 50, 60 и 1 зр.
” корол. конфит. начиняиъ по 20 кр.
Плячки королевскѣ вь коробкахъ по 1-30, 2 и 5 зр.
” ” (выкладайн оводами) до убирания стѣловъ по 2, 3, 5 и 8 зр.
Пугатѣ (мѣдѣ тертый зь орѣгами и мигдалами) по 5 кр.
Тѣстка сухѣ сь смакомъ мигдаловымъ по 3 кр.
Тѣстка сухѣ сь смакомъ ванильновымъ по 2 кр.
Бишкотты для дѣтей по 1 и 2 кр.
Сухарики здоровя по 2 кр.
Палавички лукованы по 2 кр.
Сухарики дробнѣ ва вагу „Альберты“, „спѣлка“, „саломовѣ“, „ваниловѣ“, „имбировѣ“. Почиво дробне „вѣнички ярославскѣ“, забаганки, макароны мигдаловѣ, орѣховѣ и т. д.
Звѣринецъ ярославскій (до ц. к. выключ. патенту предложенъ) вь пачкахъ окладаючихся вь 20 тѣсточекъ смачныхъ и поживныхъ для дѣтей. Кожде тѣточко предтавляе вь красной и вѣрной формѣ звѣрята якъ: псы, львы, слонѣ и т. д. и т. д.
Цѣнникъ спеціальной розсылаеся фабрика бесплатно и франко.

Выдавецъ и редакторъ: **Иванъ Белей.**

Зь друкарнѣ Тов. им. Шевченка подъ зар. К. Беднарского.

Глядаеся
лѣвця для церкви вь Тартаковѣ
милного, тверезого,
котрый ознакомленъ сь управленемъ и провадженнямъ потрѣбной снѣву. Платя: кромѣ звичайныхъ доходѣвъ дяковскихъ, огородниственника, около 14 корѣвъ твердого збѣжа. На случай зловѣности мѣг-бы и писарку обявѣ Желачючій компетувати о тую саду, прише свѣдоцтва (съ писарь) до уряду парохіальномъ вь Тартаковѣ.
2—
При надходячомъ торжествѣ святометодіевскомъ
воручас
Товариство „Провѣта“ книжочку
ЖИТЬЕ
ПРОСВѢТИТЕЛѢВЪ СЛАВЯН
святыхъ равноапостольныхъ
Кирила и Методія
написавъ
Дрѣ Іо. Целевичъ.
Цѣна 12 кр., съ пересылкою 14 кр.
Маю честь оповѣстити П. П. Публикѣ, що сь днемъ 1 л. лютого с. р. открываю
ТЕХНИЧНУ КОНТОРУ
при ул. Геродецкой ч. 39, на 2 поверсе
для выготовленя всякого рода плянѣв для будѣвель, робѣтъ силицерскихъ, столярскихъ и т. п., зарѣбно такожъ кошторысѣвъ, обрахункѣвъ и всякого рода техничныхъ робѣтъ.
Василь Нагорный
По зниженѣй цѣнѣ!
Украинскій гетьманъ
Иванъ Виговскій
та
Юрій Хмельницкій
Ивана Левичкого (Печуя).
(Правописъ фонетична.)
Можна дѣстати по зниженѣй цѣнѣ 20 кр. (съ пересылкою 25 кр.) за прижити, за посредство „Дѣла“ и другихъ рускихъ часописей. 1214 (11—?)
К. Дуккенс
Новорѣчнѣ Дзвоны
Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.
Дѣстати можна вь администратіи „Дѣла“ або вь книгарни Ставропигійской.